pátek 12. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Gn 17,1.5.9–10.15–22
Vše, co je mužského rodu, ať se dá obřezat na znamení smlouvy.
Sára ti porodí syna.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Když bylo Abrámovi devadesát devět let, zjevil se mu Hospodin a řekl mu: „Já jsem Bůh, Všemohoucí, choď v mé přítomnosti a buď dokonalý. Nebudeš se už jmenovat Abrám, ale tvé jméno bude Abrahám, neboť tě činím otcem mnohých národů.“ Bůh ještě řekl Abrahámovi: „Zachovávej mou smlouvu, ty i tvé potomstvo po tobě od pokolení do pokolení. Smlouva, kterou máte zachovávat se mnou, ty i tvoje potomstvo po tobě, je tato: Vše, co je mezi vámi mužského rodu, ať se dá obřezat.“

Bůh pak řekl Abrahámovi: „Sáraj, tvá žena, nemá se už jmenovat Sáraj, ale její jméno bude Sára. Požehnám jí a dám ti i od ní syna – požehnám jí a stane se pramatkou národů, králové z ní budou pocházet.“

Abrahám padl na svou tvář, smál se a řekl si v duchu: „Copak může mít stoletý děti, a Sára – devadesátiletá – může porodit?“ Abrahám řekl Bohu: „Kéž Izmael žije tak, aby se ti líbil!“

Ale Bůh řekl: „Tvá žena Sára opravdu ti porodí syna a dáš mu jméno Izák. Uzavřu s ním svou smlouvu, smlouvu věčnou, i s jeho potomstvem po něm. I ohledně Izmaele tě vyslyším: Hle, požehnám mu, učiním ho plodným a nadmíru ho rozmnožím. Zplodí dvanáct knížat a udělám z něho veliký národ. Ale svoji smlouvu uzavřu s Izákem, kterého ti porodí Sára v tento čas příštího roku.“

Bůh skončil rozhovor s Abrahámem a odešel od něho.

Žl 128,1–2.3.4–5

Odp.: Hle, tak bývá požehnán muž, který se bojí Hospodina.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.
Budeš jisti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.
Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.
Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,
abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 2 Král 25,1–12
Juda byl odveden ze své země.

Čtení z druhé knihy Královské.

Devátého roku Sidkijáhovy vlády desátého dne desátého měsíce přitáhl babylónský král Nabuchodonosor i všechno jeho vojsko na Jeruzalém, obklíčil ho a vystavěl kolem něho náspy. Tak bylo město obléháno až do jedenáctého roku krále Sidkijáha. Devátého dne čtvrtého měsíce, když se ve městě rozmohl hlad, že chudí lidé neměli co jíst, byl učiněn průlom do města.

Tu se všichni bojovníci dali na útěk. Vyšli z města v noci cestou a branou, která byla mezi dvěma hradbami a vedla ke královské zahradě – Chaldejci měli totiž město obklíčeno – a dali se směrem k Arabě.

Chaldejské vojsko však krále pronásledovalo a dostihlo jej na jerišských planinách; zatím se celé jeho vojsko rozprchlo a opustilo ho. Krále zajali a přivedli k babylónskému králi do Ribly. Ten s ním konal soud: Sidkijáhovy syny dal před jeho očima pobít. Sidkijáhovi pak dal vyloupat oči, svázal ho řetězy a přivedl do Babylóna.

Sedmého dne pátého měsíce – bylo to devatenáctého roku babylónského krále Nabuchodonosora – přitáhl Nebuzardan, velitel tělesné stráže, který byl ve službách babylónského krále, do Jeruzaléma a zapálil Hospodinův dům, královský palác i všechny jeruzalémské domy a všechny paláce spálil ohněm. Jeruzalémské hradby kol dokola pobořilo chaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže. Zbytek obyvatelstva, který zůstal ve městě, zběhy, kteří utekli k babylónskému králi, zbytek lidu odvedl Nebuzardan, velitel tělesné stráže. Něco chudého venkovského lidu však zanechal velitel tělesné stráže jako vinaře a oráče.

Žl 137,1–2.3.4–5.6

Odp.: Ať se mi jazyk přilepí k patru, když na tebe nevzpomenu.

U babylónských řek, tam jsme sedali a plakali,
když jsme vzpomínali na Sión.
Na vrby toho kraje
jsme zavěsili své citery.

Neboť tam od nás žádali písně, ti kdo nás odvedli,
kdo nás sužovali, od nás žádali, abychom se radovali:
„Zpívejte nám ze siónských písní!“

Jak bychom mohli zpívat Hospodinovu píseň
v cizí zemi?
Kdybych měl na tebe zapomenout, Jeruzaléme,
ať mi zchromne pravice!

Ať se mi jazyk přilepí k patru,
když na tebe nevzpomenu,
když nedám přednost Jeruzalému
před každou svou radostí.

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: Mt 8,17

Aleluja. Pán vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci. Aleluja.

Evangelium: Mt 8,1–4

Chceš-li, můžeš mě očistit.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš sestoupil s hory, šly za ním velké zástupy. Tu přišel jeden malomocný, klekl před ním a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čistý.“ A hned byl od svého malomocenství očištěn.

Ježíš mu pak řekl: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“

kulturaslova.cz